

clara i ràpida de les condicions geogràfiques mèdiques, socials i polítiques de cada comarca o població.

Art. 8.—Intervindrà també la Borsa del Treball en els traspassos de places i permutes entre companys i tindrà cura de proporcionar ràpidament els substituïts i interins que li siguin demanats, formalitzant els contractes necessaris, en els que restarà ben establerta la impossibilitat de què el substituït o interí pugui exercir a la plaça que ha ocupat circumstancialment, fins transcorregut el termini que la Borsa del Treball fixi en cada cas.

Art. 9.—No s'inscriurà a la Borsa del Treball cap oferta de plaça de nova creació sense que s'hagin consultat prèviament la secció comarcal corresponent i les de delimitació de partits i altres relacionades amb l'objectiu de la Borsa; amb tot, en cas de refús per alguna d'aquestes seccions, el Consell General podrà escoltar les raons que addueixin els que pretinguin la creació de la nova plaça i obrar en conseqüència.

Art. 10.—Els serveis de la Borsa del Treball seran gratuïts en tot ço que faci referència a provisió de places, substitucions i interinitats. Els traspassos i permutes no es podran fer sense intervenció del Sindicat, i en cada cas es farà efectiva per cada part contractant una quota mínima de vint-i-cinc pessetes, que ingressarà a la Caixa de Beneficència.

Art. 11.—Les vacants que es produeixin en el territori del Sindicat, seran immediatament comunicades pels interessats o per les seccions respectives a la Borsa del Treball.

Art. 12.—Per a les substitucions regiran les següents normes generals a més de les que la Borsa del Treball acordi per a completar-les:

A) Quan la substitució sigui motivada per malaltia del propietari, el substituït cobrarà diàriament del propietari, com a única dieta, la quantitat de 20 pessetes, si la substitució es fa dintre del terme municipal de Barcelona; i si aquella té lloc fora de la capital, el substituït cobrarà el preu d'un viatge en segona classe, d'anada i tornada al seu domicili, tindrà la manutenció així que arribi al domicili del propietari i percebrà 15 pessetes diàries des del dia en què surt fins aquell en què arriba en viatge normal al seu domicili.

B) Quan la substitució sigui per malaltia de la família del propietari, el substituït cobrarà del propietari 25 pessetes diàries dintre el terme municipal de Barcelona, i si és fora de la capital, viatge i manutenció com en els casos anteriors i 18 pessetes diàries.

C) Quan la substitució sigui per fins particulars, el substituït cobrarà del propietari 30 pessetes diàries dintre el terme municipal de Barcelona, i si és fora de la capital, viatge i manutenció com en els casos anteriors i 20 pessetes diàries.

D) En tots tres casos anteriors, el company substituït admetrà per serveis extraordinaris aquells que sigui de costum entendre com a tals en la plaça de propietat.

Acabada la substitució, el company substituït presentarà al propietari una llista detallada de tots els serveis que amb l'esmentat concepte hagi prestat. De l'import total, cobrat i cobrable, que fixaran amicalment els dos facultatius, el 40 per 100 correspondrà al substituït, el 35 per 100 al propietari, i el 25 per 100 restant anirà a la Caixa de Beneficència del Sindicat de Metges de Catalunya.

Quan el company substituït hagi acabat la seva tasca, donarà compte a la Borsa del Treball del Sindicat de Metges de Catalunya, de la quantitat que haurà cobrat en concepte d'honoraris.

Art. 13.—La Borsa del Treball serà regida per una Comissió composta d'un Conseller i tres companys més indicats pel Consell General.

VII

Dictamen sobre Mutualitats

El "Sindicat de Metges de Catalunya" afronta el problema creat per les mutualitats i empreses d'assistència mèdica, confiat en la seva força moral i amb la seguretat de veure's decididament assistit amb la disciplinada col·laboració de l'estament mèdic que avui sent la necessitat apremiant de prevenir-se contra aquesta forma d'explotació del metge desconsiderada i perjudicial del que exerceix lliurement i abusiva pel que es veu obligat a sotmetre-s'hi.

Els que no creuen en l'eficàcia de la solidaritat o de la força sindicalista, malgrat les ensenyances de la nostra pròpia experiència i l'exemple, més eloqüent encara, del que obtenen altres gremis en defensa de llurs interessos, confien que la solució d'aquesta i altres qüestions socials està únicament en la força de les lleis i moltes vegades esperen de l'Estat o dels seus organismes dependents solucions que legalment, liberalment i lògicament no poden donar. En aquest problema concret, les disposicions legals no tindran mai un valor absolut perquè la intervenció de l'Estat queda limitada a un sol aspecte, que és l'únic que d'ell cal reclamar i que després puntualitzarem.

S'ha intentat d'intervenir en l'organització del treball amb la creació dels Comitès paritaris, sense cap eficàcia en la pràctica, però àdhuc admetent